Zbiór Orzeczeń

WYROK TRYBUNAŁU (czwarta izba)

z dnia 9 czerwca 2016 r.*

Odesłanie prejudycjalne — Środowisko naturalne — Odpady — Przemieszczanie — Rozporządzenie (WE) nr 1013/2006 — Artykuł 2 pkt 35 lit. g) pkt (iii) — Nielegalne przemieszczanie — Błędne lub niespójne informacje wpisane do dokumentu zawartego w załączniku VII do tego rozporządzenia — Artykuł 50 ust. 1 — Sankcje znajdujące zastosowanie w przypadkach naruszenia przepisów tego rozporządzenia — Proporcjonalność

W sprawie C-69/15

mającej za przedmiot wniosek o wydanie, na podstawie art. 267 TFUE, orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożony przez Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (sąd administracyjny i pracy Budapeszt, Węgry) postanowieniem z dnia 2 lutego 2015 r., które wpłynęło do Trybunału w dniu 16 lutego 2015 r., w postępowaniu:

Nutrivet D.O.O.E.L.

przeciwko

Országos Környezetvédelmi és Természetvédelmi Főfelügyelőség,

TRYBUNAŁ (czwarta izba),

w składzie: T. von Danwitz, prezes izby, C. Lycourgos (sprawozdawca), E. Juhász, C. Vajda i K. Jürimäe, sędziowie,

rzecznik generalny: Y. Bot,

sekretarz: A. Calot Escobar,

uwzględniając pisemny etap postępowania,

rozważywszy uwagi przedstawione:

— w imieniu rządu węgierskiego przez M. Fehéra, i G. Koósa, a także przez M. Tátrai, działających w charakterze pełnomocników,

— w imieniu rządu luksemburskiego przez D. Holderer, działającą w charakterze pełnomocnika,

— w imieniu rządu niderlandzkiego przez B. Koopman, M. Bulterman oraz H. Stergiou, działające w charakterze pełnomocników,

* * Język postępowania: węgierski.

— w imieniu Komisji Europejskiej przez L. Havasa, A. Siposa oraz D. Lomę-Osorio Lerenę, działających w charakterze pełnomocników,

podjąwszy, po wysłuchaniu rzecznika generalnego, decyzję o rozstrzygnięciu sprawy bez opinii,

wydaje następujący

Wyrok

1 Niniejszy wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym dotyczy wykładni art. 2 pkt 35 lit. g) pkt (iii) i art. 50 rozporządzenia (WE) nr 1013/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 czerwca 2006 r. w sprawie przemieszczania odpadów (Dz.U. 2006, L 190, s. 1), zmienionego rozporządzeniem Komisji (WE) nr 255/2013 z dnia 20 marca 2013 r. (Dz.U. 2013, L 79, s. 19) (zwanego dalej „rozporządzeniem nr 1013/2006") oraz pkt 15 załącznika IC do tego rozporządzenia.

2 Wniosek ten został złożony w ramach sporu pomiędzy Nutrivet D.O.O.E.L. (zwanym dalej „Nutrivetem") a Országos Környezetvédelmi és Természetvédelmi Főfelügyelőség (krajowym inspektoratem ochrony środowiska i przyrody, zwanym dalej „inspektoratem") w przedmiocie grzywny administracyjnej nałożonej przez ten inspektorat z tytułu naruszeń przepisów dotyczących przemieszczania odpadów.

Ramy prawne

Prawo Unii

3 Motywy 1, 7, 15, 21 i 33 rozporządzenia nr 1013/2006 stanowią:

„(1) Głównym i najważniejszym celem i przedmiotem niniejszego rozporządzenia jest ochrona środowiska, a jego wpływ na handel międzynarodowy ma jedynie uboczny charakter.

[…]

(7) Istotne jest zorganizowanie i uregulowanie nadzoru i kontroli przemieszczania odpadów w sposób, który uwzględnia potrzebę zachowania, ochrony i poprawy jakości środowiska i zdrowia ludzi oraz który sprzyja bardziej jednolitemu stosowaniu tego rozporządzenia na całym obszarze Wspólnoty.

[…]

(15) W przypadku przemieszczania odpadów przeznaczonych do odzysku, wymienionych w załączniku III, IIIA lub IIIB, właściwe jest zapewnienie minimalnego poziomu nadzoru i kontroli poprzez wymóg, aby takim przemieszczeniom towarzyszyły określone informacje.

[…]

(21) W przypadku przemieszczania odpadów przeznaczonych do odzysku państwa członkowskie powinny być w stanie zapewnić, by w instalacjach zagospodarowania odpadów objętych dyrektywą 96/61/WE [Rady 96/61/WE z dnia 24 września 1996 r. dotyczącą zintegrowanego zapobiegania zanieczyszczeniom i ich kontroli (Dz.U. 1996, L 257, s. 26)] stosowane były najlepsze dostępne techniki określone w tej dyrektywie, zgodnie z warunkami pozwolenia dla instalacji. Państwa członkowskie powinny również być w stanie zapewnić, by odpady były przetwarzane zgodnie z obowiązującymi normami ochrony środowiska dotyczącymi odzysku odpadów określonymi w przepisach wspólnotowych oraz by przy uwzględnieniu art. 7 ust. 4

dyrektywy 2006/12/WE [Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 kwietnia 2006 r. w sprawie odpadów (Dz.U. 2006, L 114, s. 9)] odpady były przetwarzane zgodnie z planami gospodarki odpadami ustanowionymi zgodnie z tą dyrektywą w celu zapewnienia wykonania wiążących zobowiązań w zakresie odzysku lub recyklingu, przewidzianych w przepisach wspólnotowych.

[…]

(33) Powinny zostać podjęte niezbędne kroki w celu zapewnienia, zgodnego z dyrektywą 2006/12/WE i innymi przepisami wspólnotowymi w sprawie odpadów, gospodarowania odpadami przesyłanymi w obrębie Wspólnoty oraz przywożonymi do Wspólnoty bez powodowania niebezpieczeństwa dla zdrowia ludzi i bez stosowania procesów albo metod, które mogą szkodzić środowisku. […]”.

4 Zgodnie z art. 1 ust. 1 rozporządzenia nr 1013/2006 określa ono procedury i systemy kontroli w zakresie przemieszczania odpadów w zależności od pochodzenia, przeznaczenia i trasy przemieszczania odpadów, rodzaju przesyłanych odpadów oraz przewidzianego trybu postępowania z odpadami w miejscu przeznaczenia.

5 Artykuł 2 tego rozporządzenia, zatytułowany „Definicje”, przewiduje:

„Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

[…]

12) »sprzedawca« oznacza każdego, kto kieruje nabywaniem, a następnie sprzedażą odpadów, sprzedawców, którzy nie obejmują faktycznego władania odpadami, zgodnie z art. 12 dyrektywy 2006/12/WE;

13) »pośrednik« oznacza każdego, kto organizuje odzysk lub unieszkodliwianie odpadów w imieniu osób trzecich, w tym także pośredników, którzy nie obejmują faktycznego władania odpadami, zgodnie z art. 12 dyrektywy 2006/12/WE;

14) »odbiorca« oznacza każdą osobę lub przedsiębiorstwo podlegające jurysdykcji państwa przeznaczenia, do których odpady są przesyłane w celu ich odzysku lub unieszkodliwienia;

15) »zgłaszający« oznacza:
a) w przypadku przemieszczeń pochodzących z państwa członkowskiego – każdą osobę fizyczną lub prawną podlegającą jurysdykcji tego państwa członkowskiego, która zamierza dokonać przemieszczenia odpadów lub zlecić takie przemieszczanie i na której ciąży obowiązek zgłoszenia. Zgłaszającym jest jedna z osób lub jeden z podmiotów wyszczególnionych poniżej, w kolejności przyjętej w tym wykazie:

[…]
(iv) zarejestrowany sprzedawca, który został upoważniony na piśmie przez wytwórcę pierwotnego, nowego wytwórcę lub posiadający zezwolenie podmiot zbierający, określonych w pkt (i), (ii) oraz (iii), do działania w ich imieniu w charakterze zgłaszającego;
(v) zarejestrowany pośrednik, który został upoważniony na piśmie przez wytwórcę pierwotnego, nowego wytwórcę lub posiadający zezwolenie podmiot zbierający, określonych w pkt (i), (ii) oraz (iii), do działania w ich imieniu w charakterze zgłaszającego;

[…]

22) »państwo wysyłki« oznacza każde państwo, z którego przemieszczanie rozpoczęło się lub ma się rozpocząć;

23) »państwo przeznaczenia« oznacza każde państwo, do którego planowane lub dokonywane jest przemieszczanie odpadów w celu ich odzysku lub unieszkodliwienia albo w celu ich załadunku przed poddaniem ich odzyskowi lub unieszkodliwieniu na obszarze niepodlegającym jurysdykcji żadnego państwa;

[…]

35) »nielegalne przemieszczanie« oznacza przemieszczanie odpadów dokonane:

[…]

c) w przypadku gdy zgoda zainteresowanych właściwych organów została uzyskana w wyniku fałszerstwa, wprowadzenia w błąd albo oszustwa; lub

[…]

g) zgodnie z art. 3 ust. 2 i 4, w odniesieniu do którego stwierdzono, że:

[…]

(iii) przemieszczanie jest realizowane w sposób, który nie został konkretnie określony w dokumencie, o którym mowa w załączniku VII”.

6 Artykuł 3 ust. 2 rozporządzenia nr 1013/2006, zatytułowany „Ogólne przepisy proceduralne”, stanowi:

„Ogólnym obowiązkom w zakresie informowania, określonym w art. 18, podlegają przemieszczenia następujących odpadów przeznaczonych do odzysku, jeżeli ilość przemieszczanych odpadów przekracza 20 kg:

a) odpadów wyszczególnionych w załączniku III lub IIIB;

[…]”.

7 Artykuł 18 tego rozporządzenia, zatytułowany „Odpady, do których dołączane są określone informacje”, stanowi:

„1. W przypadku odpadów określonych w art. 3 ust. 2 i 4, które mają zostać przesłane, należy dopełnić następujących wymogów proceduralnych:

a) dla ułatwienia śledzenia przemieszczania takich odpadów osoba podlegająca jurysdykcji państwa wysyłki, która organizuje przemieszczanie, zobowiązana jest zapewnić, by do przemieszczenia dołączony był dokument określony w załączniku VII;

b) dokument określony w załączniku VII jest podpisywany przed dokonaniem przemieszczenia przez osobę, która je organizuje, oraz przez prowadzącego instalację odzysku lub laboratorium i przez odbiorcę po otrzymaniu danych odpadów.

[…]

3. Na potrzeby kontroli, egzekwowania przepisów, planowania i statystyki państwo członkowskie może zgodnie z przepisami krajowymi żądać informacji, o których mowa w ust. 1, dotyczących przemieszczeń podlegających przepisom niniejszego artykułu.

[…]”.

8 Artykuł 24 tego rozporządzenia, zatytułowany „Odbiór w przypadku gdy przemieszczanie jest nielegalne”, przewiduje:

„1. Jeżeli właściwy organ ujawnił przemieszczanie, które uważa za nielegalne, niezwłocznie powiadamia o tym pozostałe zainteresowane właściwe organy.

2. Jeżeli odpowiedzialność za nielegalne przemieszczanie ponosi zgłaszający, właściwy organ wysyłki zapewnia, że przedmiotowe odpady zostaną:

a) odebrane przez podmiot, który faktycznie dokonał zgłoszenia; lub, jeżeli nie dokonano zgłoszenia,

b) odebrane przez podmiot zobowiązany do dokonania zgłoszenia; lub, jeżeli jest to niewykonalne,

c) odebrane przez właściwy organ wysyłki albo przez osobę fizyczną lub prawną działającą w jego imieniu; lub, jeżeli to niewykonalne,

d) poddane odzyskowi lub unieszkodliwieniu w inny sposób w państwie przeznaczenia lub wysyłki przez właściwy organ wysyłki albo przez osobę fizyczną lub prawną działającą w jego imieniu; lub, jeżeli jest to niewykonalne,

e) poddane odzyskowi lub unieszkodliwieniu w inny sposób w innym państwie przez właściwy organ wysyłki albo przez osobę fizyczną lub prawną działającą w jego imieniu, jeżeli wszystkie zainteresowane właściwe organy wyrażą na to zgodę.

[…]

3. Jeżeli odpowiedzialność za nielegalne przemieszczanie ponosi odbiorca, właściwy organ miejsca przeznaczenia zapewnia, że przedmiotowe odpady zostaną poddane odzyskowi lub unieszkodliwianiu w sposób racjonalny ekologicznie:

a) przez odbiorcę; lub, jeżeli jest to niewykonalne,

b) przez właściwy organ albo osobę fizyczną lub prawną działającą w jego imieniu.

[…]

9. W przypadku nielegalnego przemieszczania w rozumieniu art. 2 pkt 35 lit. g) osoba, która zorganizowała przemieszczanie, podlega takim samym obowiązkom określonym w niniejszym artykule, jakie dotyczą zgłaszającego.

[…]”.

9 Zgodnie z brzmieniem art. 42 tego rozporządzenia, zatytułowanego „Wymogi proceduralne w przypadku przywozu z państwa będącego stroną Konwencji bazylejskiej [o kontroli transgranicznego przemieszczania i usuwania odpadów niebezpiecznych, podpisanej w dniu 22 marca 1989 r., zatwierdzonej w imieniu Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej decyzją Rady 93/98/EWG z dnia 1 lutego 1993 r. (Dz.U. 1993, L 39, s. 1)] lub z innych obszarów w sytuacjach kryzysowych lub podczas wojny”:

„1. Jeżeli odpady są przywożone do Wspólnoty z przeznaczeniem do unieszkodliwienia z państw, które są stronami konwencji bazylejskiej, przepisy tytułu II stosuje się odpowiednio przy uwzględnieniu dostosowań i przepisów dodatkowych zawartych w ust. 2 i 3.

[…]

4. Przemieszczanie może nastąpić wyłącznie w przypadku, gdy:

a) zgłaszający otrzymał pisemną zgodę właściwych organów wysyłki, miejsca przeznaczenia oraz, w odpowiednich przypadkach, właściwego organu tranzytu i zostały spełnione zastrzeżone warunki;

b) została zawarta i obowiązuje umowa pomiędzy zgłaszającym i odbiorcą, zgodnie z wymogami art. 4 akapit drugi pkt 4 i art. 5;

c) została ustanowiona i obowiązuje gwarancja finansowa lub równoważne ubezpieczenie zgodnie z wymogami art. 4 akapit drugi pkt 5 i art. 6;

d) zagwarantowano racjonalne ekologicznie gospodarowanie zgodnie z art. 49.

[…]”.

10 Zgodnie z art. 45 rozporządzenia nr 1013/2006 zatytułowanym „Wymogi proceduralne w przypadku przywozu z państwa, którego nie obowiązuje decyzja OECD [decyzja C(2001) 107 final Rady OECD dotyczącą zmiany decyzji OECD C(92) 39 final w sprawie kontroli transgranicznego przemieszczania odpadów przeznaczonych do odzysku], będącego stroną konwencji bazylejskiej lub z innych obszarów w sytuacjach kryzysowych lub podczas wojny”, stanowi:

„Jeżeli odpady są przywożone do Wspólnoty z przeznaczeniem do odzysku:

a) z państwa, którego nie obowiązuje decyzja [Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju (OECD)];

[…]

artykuł 42 stosuje się mutatis mutandis”.

11 Artykuł 49 rozporządzenia nr 1013/2006, zatytułowany „Ochrona środowiska”, stanowi w ust. 1:

„Wytwórca, zgłaszający i inne przedsiębiorstwa zaangażowane w przemieszczanie odpadów lub ich odzysk albo unieszkodliwienie podejmują działania niezbędne dla zapewnienia, że wszelkie odpady, które przesyłają, są zagospodarowane bez narażania zdrowia ludzi oraz w sposób racjonalny ekologicznie przez cały okres przemieszczania oraz odzysku i unieszkodliwiania. Jeżeli przemieszczanie ma miejsce we Wspólnocie, muszą być spełnione wymogi określone w art. 4 dyrektywy 2006/12/WE oraz w innych przepisach wspólnotowych dotyczących odpadów”.

12 Artykuł 50 tego rozporządzenia, zatytułowany „Egzekwowanie przepisów w państwach członkowskich”, przewiduje:

„1. Państwa członkowskie ustanawiają przepisy przewidujące sankcje za naruszanie przepisów niniejszego rozporządzenia oraz podejmują wszelkie niezbędne środki, by zapewnić ich stosowanie. Przewidziane sankcje muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające. […]

[…]

4. Kontrole przemieszczeń obejmują sprawdzanie dokumentów, potwierdzenie tożsamości oraz, w odpowiednich przypadkach, bezpośrednią kontrolę odpadów.

[…]”.

13 Punkt 15 załącznika IC do tego rozporządzenia, zatytułowany „Szczegółowe instrukcje wypełniania dokumentów zgłoszenia i przesłania”, ma następujące brzmienie:

„Odbiorcą określonym w polu nr 10 będzie zazwyczaj zakład unieszkodliwiania lub odzysku. Niemniej jednak w określonych przypadkach odbiorcą może być inna osoba, na przykład sprzedawca lub pośrednik, lub osoba prawna, a w polu nr 10 podany zostanie adres siedziby głównej lub adres korespondencyjny zakładu unieszkodliwiania lub odzyskiwania odbierającego przesyłkę. W charakterze odbiorcy występować może sprzedawca, pośrednik lub osoba prawna, o ile podmiot taki jest objęty jurysdykcją kraju przeznaczenia oraz jest posiadaczem lub sprawuje innego rodzaju kontrolę prawną nad odpadami w momencie przybycia przesyłki do kraju przeznaczenia. W takich przypadkach informacje dotyczące sprzedawcy, pośrednika lub osoby prawnej należy podać w polu nr 2”.

14 Załącznik III do rozporządzenia nr 1013/2006 zawiera „[w]ykaz odpadów podlegających ogólnemu wymogowi w zakresie informowania określonemu w art. 18 [tego rozporządzenia]” zatytułowany „»[Z]ielony« wykaz odpadów” (zwany dalej „zielonym wykazem”).

15 Załącznik VII do rozporządzenia nr 1013/2006, zatytułowany „Informacja dołączona do przemieszczania odpadów zgodnie z art. 3 ust. 2 i 4” zawiera dokument, o którym mowa w art. 18 ust. 1 tego rozporządzenia (zwany dalej „dokumentem towarzyszącym”). Załącznik VII prezentuje się w sposób następujący:

Informacja o przesyłce (1)

1. Osoba, która zorganizowała przesyłkę Nazwisko: Adres Osoba wyznaczona do kontaktów: Tel.: Faks Adres e-mail:		**2. Importer — odbiorca** Nazwa, nazwisko: Adres: Osoba wyznaczona do kontaktów: Tel.: Faks Adres e-mail:
3. Rzeczywista ilość kg: litry:		**4. Rzeczywista data przemieszczenia**
5 a) Pierwszy przewoźnik (2) Nazwa, nazwisko: Adres: Osoba wyznaczona do kontaktów: Tel. Faks Adres e-mail: Środki transportu: Data przekazania: Podpis:	**5 b) Drugi przewoźnik** Nazwa, nazwisko: Adres: Osoba wyznaczona do kontaktów: Tel. Faks Adres e-mail: Środki transportu: Data przekazania: Podpis:	**5 c) Trzeci przewoźnik** Nazwa, nazwisko: Adres: Osoba wyznaczona do kontaktów: Tel. Faks Adres e-mail: Środki transportu: Data przekazania: Podpis:
6. Wytwórca odpadów (3) **Wytwórca pierwotny, nowy wytwórca lub zbierający:** Nazwa: Adres: Osoba wyznaczona do kontaktów: Tel.: Fax: Adres e-mail:		**8. Proces odzysku (lub, jeśli dotyczy, proces unieszkodliwiania w przypadku odpadów określonych w art. 3 ust. 4** Symbol R/symbol D: **9. Zwyczajowa nazwa odpadów**
7. Instalacja odzysku ☐ **Laboratorium** ☐ Nazwa: Adres Osoba wyznaczona do kontaktów: Tel. Faks Adres e-mail:		**10. Kod identyfikacyjny odpadów** i) Załącznik IX do Konwencji bazylejskiej: ii) Klasyfikacja OECD *(jeśli inne niż w i))*: iii) WE katalog odpadów: iv) Krajowy kod:

11. Zainteresowane państwa

Wywóz/wysyłka	Tranzyt			Przywóz/przeznaczenie

12. Oświadczenie osoby, która zorganizowała przesyłkę Oświadczam, że zgodnie z moją najlepszą wiedzą powyższe informacje są wyczerpujące i poprawne. Oświadczam także, że z obiorcą zawarta została obowiązująca umowa *(niewymagane w przypadku odpadów określonych w art. 3 ust. 4)*:

Nazwisko: Data: Podpis:

13. Podpis po otrzymaniu przesyłki z odpadami przez odbiorcę

Nazwa, nazwisko: Data: Podpis:

WYPEŁNIA INSTALACJA ODZYSKU LUB LABORATORIUM

14. Przesyłka otrzymana przez instalacja odzysku ☐ **lub laboratorium** ☐ Otrzymana ilość: kg: litry:

Nazwa: Data: Podpis:

(1) Informacja dołączona do przemieszczenia odpadów z zielonej listy, przeznaczonych do odzysku lub odpadów przeznaczonych do analiz laboratoryjnych na mocy rozporządzenia (WE) nr 1013/2006.
(2) Jeśli jest więcej niż 3 przewoźników, należy załączyć informacje wymagane w polach 5 (a, b, c).
(3) Jeśli osoba, która zorganizowała przesyłkę, nie jest wytwórcą lub podmiotom zbierającym odpady, należy przedstawić informacje dotyczące wytwórcy lub podmiotu zbierającego odpady.

Prawo węgierskie

16 Artykuł 19 ust. 1 hulladékról szóló 2012. évi CLXXXV. törvény (ustawy nr CLXXXV z 2012 r. o odpadach, *Magyar Közlöny* 2012/160, zwanej dalej „ustawą o odpadach”) stanowi:

„Odpady mogą być wprowadzane na terytorium Węgier zgodnie z przepisami rozporządzenia [nr 1013/2006] oraz rozporządzenia rządowego w sprawie transgranicznego przemieszczania odpadów”.

17 Paragraf 86 ust. 1 tej ustawy przewiduje:

„[…] kto jest osobą fizyczną lub prawną, osobą pracującą na własny rachunek lub podmiotem niemającym osobowości prawnej i kto:

a) narusza normy ustanowione w akcie prawnym z dziedziny gospodarowania odpadami, w akcie prawnym Unii Europejskiej mającym bezpośrednie zastosowanie lub w decyzji administracyjnej,

b) prowadzi działalność gospodarowania odpadami wymagającą uzyskania zgody, zatwierdzenia, rejestracji lub złożenia zawiadomienia bez takiej zgody, zatwierdzenia, rejestracji lub zawiadomienia, lub w sposób inny niż w nich wskazany, lub

c) nie zawiadomi lub nie zawiadomi we właściwy sposób organu ochrony środowiska o wytworzeniu lub powstaniu produktów ubocznych lub używa, rozprowadza lub składuje odpady jako produkty lub produkty uboczne,

podlega karze grzywny w zakresie gospodarowania odpadami, wymierzonej przez organ ochrony środowiska na podstawie rozporządzenia rządowego, ustanawiającego grzywny z tytułu gospodarowania odpadami”.

18 Artykuł 1 hulladékgazdálkodási bírság mértékéről, valamint kiszabásának és megállapításának módjáról szóló 271/2001. Kormányrendelet (rozporządzenia rządowego nr 271/2001 w sprawie wysokości grzywien z tytułu gospodarowania odpadami i sposobu ich ustalania i nakładania) z dnia 21 grudnia 2001 r. (*Magyar Közlöny* 2001/150, zwanego dalej „rozporządzeniem rządowym”) stanowi:

„1. Kwotę grzywny – z zastrzeżeniem przepisów art. 2 ust. 4–8 i art. 3 ust. 4 – stanowi kwota będąca wynikiem mnożenia grzywien podstawowych określonych w niniejszym dekrecie przez współczynniki odpowiadające czynnikom zmieniającym te grzywny podstawowe, zgodnie z przepisami załącznika.

[…]

3. Maksymalna kwota grzywny podstawowej z tytułu gospodarowania odpadami (zwanej dalej »grzywną podstawową«) wynosi:

[…]

f) w przypadku nielegalnego transgranicznego przemieszczania odpadów innych niż niebezpieczne – dwieście tysięcy forintów [węgierskich (HUF)].

[…]

5. Wysokość grzywny podstawowej może zostać ustalona w zakresie od 25% do 100% kwot określonych w ust. 3 i 4 niniejszego artykułu oraz w art. 2 ust. 3 – z wyjątkiem przypadków wskazanych w ust. 3 lit. e) niniejszego artykułu – jeżeli przed wydaniem decyzji o nałożeniu grzywny sprawca naprawi skutki i zakończy stan niezgodny z prawem”.

19 Zgodnie z treścią art. 3 rozporządzenia rządowego:

„1. W celu ustalenia wymiaru grzywny określa się najpierw kwotę grzywny podstawowej.

[…]

4. W przypadku nielegalnego transgranicznego przemieszczania odpadów (wwóz, wywóz lub tranzyt przez krajowe terytorium) kwota należnej grzywny stanowi wynik pomnożenia grzywny podstawowej określonej w art. 1 ust. 3 lit. f) lub g) przez wskaźnik masy odpadów. W przypadku gdy nie można ustalić dokładnie masy odpadów, należy ją obliczyć na podstawie średniej wartości przedziału masy, wyrażonej w tonach, ustalonej szacunkowo".

Postępowanie główne i pytania prejudycjalne

20 Z postanowienia odsyłającego wynika, że w dniach 15 i 18 października 2013 r. przeprowadzone przez organy węgierskie kontrole przy wjeździe na terytorium węgierskie dwóch ciężarówek z tablicami rejestracyjnymi z byłej jugosłowiańskiej republiki Macedonii, ujawniły, że pojazdy te przewoziły ładunki odpadów papierowych objętych zielonym wykazem, ważące odpowiednio 23,2 i 21,8 tony. Do każdego z tych ładunków był załączony dokument towarzyszący, jak również międzynarodowy list przewozowy.

21 Jeśli chodzi o pierwszy z ładunków, dokument towarzyszący wskazywał w rubryce 1, że Nutrivet organizował przemieszczanie, a w rubrykach 2 i 7, że Hamburger Recycling Group GmbH, znajdująca się w Wiener Neudorf (Austria), była jednocześnie importerem/odbiorcą i instalacją odzysku, podczas gdy międzynarodowy list przewozowy nadmieniał, że ładunek ten winien zostać dostarczony do siedziby Hamburger Hungária Kft., spółki prawa węgierskiego z siedzibą w Dunaújváros (Węgry).

22 W odniesieniu do drugiego z ładunków dokument towarzyszący wskazywał w rubryce 1, że Nutrivet organizował przemieszczanie, a w rubryce 2, że Hamburger Recycling Group była importerem/odbiorcą, a w rubryce 7, że Hamburger Hungária była instalacją odzysku, podczas gdy międzynarodowy list przewozowy oraz inne dokumenty przedstawione organom węgierskim nadmieniały, że ładunek ten winien również zostać dostarczony do siedziby tej ostatniej spółki.

23 W rubryce 11 zatytułowanej „Państwa zainteresowane" oba dokumenty towarzyszące wskazywały byłą jugosłowiańską republikę Macedonii, Serbię oraz Węgry.

24 Krajowy inspektorat ochrony środowiska stwierdził, że w przypadku obu przemieszczeń odpadów dokumenty towarzyszące nie były zgodne z przepisami rozporządzenia nr 1013/2006, ponieważ treść rubryk 2 i 7 nie odpowiadała treści rubryki 11, oraz że nie można było z pewnością ustalić ich docelowego miejsca przeznaczenia. W postępowaniu wszczętym względem Nutrivetu spółka ta współpracowała z krajowym inspektoratem ochrony środowiska, przekazując mu w szczególności w dniach 18 i 25 października 2013 r. nowy sprostowany dokument towarzyszący dla każdego z przewozów oraz inne dokumenty na poparcie figurujących w nich informacji. Z dokumentów tych jasno wynikało, że odbiorcą i docelowym miejscem przeznaczenia ładunku była w obu przypadkach Hamburger Hungária.

25 Na mocy decyzji wydanych w dniu 30 października 2013 r. krajowy inspektorat ochrony środowiska zgodnie z ustawą o odpadach nałożył na Nutrivet grzywny za naruszenie obowiązków w zakresie gospodarowania odpadami i obciążył tę spółkę kosztami postępowania. W odniesieniu do pierwszego z przemieszczeń kwota grzywny oraz koszty postępowania zostały ustalone na odpowiednio 1 160 000 HUF (około 3738 EUR) oraz 124 942 HUF (około 402 EUR). W stosunku do drugiego z przemieszczeń kwota grzywny oraz koszty postępowania wynosiły odpowiednio 1 090 000 HUF (około 3513 EUR) i 182 250 HUF (około 587 EUR). Krajowy inspektorat ochrony środowiska uzasadnił wydane przez siebie decyzje, wskazując, że w świetle ustaleń dokonanych w postępowaniu administracyjnym sporne przemieszczenia były nielegalne w rozumieniu art. 2 pkt 35 lit. g) pkt (iii) rozporządzenia nr 1013/2006. W celu ustalania wysokości grzywien wspomniany organ, stosując rozporządzenie rządowe, określił kwotę grzywny podstawowej dla rodzaju odpadów, którego sprawa

dotyczy (200 000 HUF, tj. około 3205 EUR), którą obniżył o maksymalną stawkę 75% w celu uwzględnienia współpracy ze strony Nutrivetu. Następnie pomnożył tak otrzymaną kwotę (50 000 HUF) przez ciężar przemieszczanych odpadów.

26 W skardze do Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (sądu administracyjnego i pracy w Budapeszcie, Węgry) Nutrivet wnosi o uchylenie przytoczonych decyzji. Spółka ta podnosi, że sformułowanie „w sposób, który nie został konkretnie określony w dokumencie, o którym mowa w załączniku VII" z art. 2 pkt 35 lit. g) pkt (iii) rozporządzenia nr 1013/2006 odnosi się do sytuacji, w której informacja ważna z punktu widzenia ochrony środowiska jest ukryta lub nie jest wyrażona, a nie do sytuacji, gdy dokument towarzyszący zawiera nieprawdziwe informacje, ale prawidłowe dane wynikają jasno z innych dostępnych dokumentów. Twierdzi ona również, że przepis ten nie może być interpretowany szeroko, z wyjątkiem uznania za nielegalne wszelkich przemieszczeń, dla których dokument towarzyszący został wypełniony nieprawidłowo oraz że należałoby przeprowadzić rozróżnienie między przypadkami, w których „błąd" został popełniony celowo, aby wprowadzić w błąd organy kontroli, i przypadkami, w których błąd wynikał ze zwykłego uchybienia obowiązkowi administracyjnemu.

27 Krajowy inspektorat ochrony środowiska wnosi o oddalenie skargi. Argumentuje on, że każde z przemieszczeń odpadów, których dotyczy sprawa w postępowaniu głównym, winno było zostać opatrzone zgodnie z wymogami art. 18 i załącznika VII do rozporządzenia nr 1013/2006 prawidłowo wypełnionymi dokumentami towarzyszącymi. Przyznaje, że „importer/odbiorca", którego nazwa powinna figurować w rubryce 2 tego dokumentu, może nie pokrywać się z „instalacją odzysku", której nazwa powinna znajdować się w rubryce 7, ale twierdzi, że w takim przypadku sprzedawca lub pośrednik winni zgodnie z pkt 15 załącznika IC do tego rozporządzenia podlegać jurysdykcji państwa przeznaczenia.

28 W odpowiedzi na pytanie sądu odsyłającego krajowy inspektorat ochrony środowiska oświadczył, iż znał trasę przemieszczania odpadów, mimo że dokumenty towarzyszące zostały wypełnione niepoprawnie. Organ ten przyznał również, że nie wszczął postępowania przewidzianego w art. 24 rozporządzenia nr 1013/2006, że nie powiadomił innych właściwych zainteresowanych organów oraz nie nakazał odesłania ładunków odpadów uznanych za nielegalne.

29 W tych okolicznościach Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (sąd administracyjny i pracy w Budapeszcie) postanowił zawiesić postępowanie i zwrócić się do Trybunału z następującymi pytaniami prejudycjalnymi:

„1) Czy należy uważać, że przemieszczanie odpadów odbywa się »w sposób, który nie został konkretnie określony w dokumencie, o którym mowa w załączniku VII« w rozumieniu art. 2 pkt 35 lit. g) pkt (iii) rozporządzenia nr 1013/2006, jeżeli w dokumencie zawartym w załączniku VII do rzeczonego rozporządzenia organizator przemieszczania wypełnia pola dotyczące importera/odbiorcy, instalacji odzysku i państw zainteresowanych znajdujące się odpowiednio w rubrykach 2, 7 i 11 tego dokumentu w taki sposób, że istnieją rozbieżności między informacjami zamieszczonymi w tych polach, mimo iż informacje te są w sposób jasny zawarte w międzynarodowym liście przewozowym i w pozostałych dostępnych dokumentach?

2) W razie udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze, czy należy uznać za proporcjonalną nałożoną z tego powodu grzywnę w wysokości równoważnej grzywnie nakładanej na tego, kto narusza obowiązek wypełnienia dokumentu zawartego w załączniku VII do rozporządzenia nr 1013/2006?

3) Czy dla celów uznania przemieszczania odpadów za nielegalne w rozumieniu art. 2 pkt 35 lit. g) pkt (iii) rozporządzenia nr 1013/2006 konieczne jest, by ten, kto wypełnia dokument zawarty w załączniku VII do rzeczonego rozporządzenia, umyślnie wprowadzał organ w błąd?

4) Czy dla celów uznania za nielegalne przemieszczania odpadów, które odbywa się »w sposób, który nie został konkretnie określony w dokumencie, o którym mowa w załączniku VII« w rozumieniu art. 2 pkt 35 lit. g) pkt (iii) rozporządzenia nr 1013/2006, ma znaczenie okoliczność, by niewyszczególnione konkretnie dane lub informacje były istotne z punktu widzenia ochrony środowiska? W razie odpowiedzi twierdzącej, które z informacji figurujących w dokumencie zawartym w załączniku VII do rzeczonego rozporządzenia należy uważać za istotne z punktu widzenia ochrony środowiska?

5) Czy można uznać, że przemieszczanie odpadów odbywa się »w sposób, który nie został konkretnie określony w dokumencie, o którym mowa w załączniku VII« w rozumieniu art. 2 pkt 35 lit. g) pkt (iii) rozporządzenia nr 1013/2006, jeżeli organ nie przeprowadza postępowania przewidzianego w art. 24 wspomnianego rozporządzenia, nie umożliwia udziału zainteresowanym organom i nie nakazuje odesłania odpadów nielegalnie przemieszczanych?

6) Jak należy rozumieć i badać jurysdykcję, o której mowa w art. 18 ust. 1 lit. a) rozporządzenia nr 1013/2006?

7) Jak należy rozumieć sformułowanie zawarte w pkt 15 załącznika IC do rozporządzenia nr 1013/2006, zgodnie z którym sprzedawca lub pośrednik, by móc występować w charakterze odbiorcy, musi być objęty jurysdykcją kraju przeznaczenia?”.

Uwagi wstępne

30 Należy zaznaczyć tytułem wstępu, że jak wynika z postanowienia odsyłającego, wydaje się, że odpady, których dotyczy sprawa w postępowaniu głównym, zostały przywiezione z państwa trzeciego, mianowicie byłej jugosłowiańskiej republiki Macedonii. Pytania prejudycjalne przedstawione przez sąd odsyłający zakładają, że przepisy art. 42 i 45 rozporządzenia nr 1013/2006 nie znajdują zastosowania w niniejszej sprawie.

W przedmiocie pytań prejudycjalnych

W przedmiocie pytań pierwszego i od trzeciego do piątego

31 W pytaniu pierwszym i w pytaniach od trzeciego do piątego, które należy rozpatrywać łącznie, sąd odsyłający zmierza zasadniczo do ustalenia, czy wykładni art. 2 pkt 35 lit. g) pkt (iii) rozporządzenia nr 1013/2006 należy dokonywać w taki sposób, że przemieszczanie odpadów – takich jak wymienione w załączniku III do tego rozporządzenia, przeznaczonych do odzysku – należy uznać za nielegalne w rozumieniu tego przepisu, w przypadku gdy dokument towarzyszący dotyczący tego przemieszczania zawiera błędne lub niespójne informacje odnoszące się do importera/odbiorcy, instalacji odzysku i państw zainteresowanych oraz czy ma wpływ na taką kwalifikację prawidłowe oznaczenie tych informacji w innych dokumentach udostępnionych właściwym organom, zamiar wprowadzenia tych organów w błąd, znaczenie tych informacji dla ochrony środowiska oraz wszczęcia przez wspomniane organy postępowania przewidzianego w art. 24 tego rozporządzenia.

32 Należy na wstępie zaznaczyć w tym względzie, że motyw 1 rozporządzenia nr 1013/2006 stanowi, że celem tego rozporządzenia jest ochrona środowiska. Ponadto zgodnie z motywem 7 przytaczanego rozporządzenia istotne jest zorganizowanie i uregulowanie nadzoru i kontroli przemieszczania odpadów w sposób, który uwzględnia potrzebę zachowania, ochrony i poprawy jakości środowiska i zdrowia ludzi.

33 Jeśli chodzi o przemieszczanie odpadów ujętych w zielonym wykazie, przeznaczonych do odzysku, takich jak będące przedmiotem sporu w sprawie w postępowaniu głównym, motyw 15 tego samego rozporządzenia uściśla, że właściwe jest zapewnienie minimalnego poziomu nadzoru i kontroli poprzez wymóg, aby takim przemieszczeniom towarzyszyły określone informacje.

34 Tym samym dla ułatwienia śledzenia przemieszczania takich odpadów, art. 18 rozporządzenia nr 1013/2006, zobowiązuje osobę podlegającą jurysdykcji państwa wysyłki, która organizuje przemieszczanie, do zapewnienia, by do przemieszczenia dołączony był dokument towarzyszący, którego przedstawienia mogą zażądać te organy na potrzeby kontroli, egzekwowania przepisów rozporządzenia, planowania lub statystyki (zob. podobnie wyrok z dnia 12 grudnia 2013 r., Ragn-Sells, C-292/12, EU:C:2013:820, pkt 65). Ponieważ dokument ten stanowi wyłączne źródło szczegółowych informacji o przemieszczaniu odpadów przewidziany tym rozporządzeniem, aby umożliwić właściwym organom zainteresowanego państwa wypełnienie zadań z zakresu nadzoru i kontroli, które na nich spoczywają na mocy tego rozporządzenia, dokument ten winien być należycie wypełniony przez organizatora przemieszczania odpadów.

35 W tym względzie należy zaznaczyć, że informacje, które bezwzględnie powinny figurować w dokumencie towarzyszącym, zwłaszcza w odniesieniu do importera/odbiorcy, instalacji odzysku i państw zainteresowanych pozwalają na odpowiednie monitorowanie przemieszczeń. Informacje te mają bowiem nie tylko znaczenie dla ochrony środowiska, ale również są konieczne dla właściwego wykonywania zadań z zakresu nadzoru i kontroli w sposób, który uwzględnia potrzebę zachowania, ochrony i poprawy jakości środowiska i zdrowia ludzi.

36 Wynika stąd, że w przypadku gdy dokument towarzyszący zawiera informację takiego rodzaju, błędną lub niespójną, przytoczone zadania z zakresu nadzoru i kontroli nie mogą być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem nr 1013/2006, ponieważ właściwe organy, nie będąc należycie poinformowane co do szczegółowego sposobu przemieszczania odpadów, nie mogą zapewnić mu odpowiedniego monitorowania, tak aby uniknąć szkód dla środowiska, jak również działań szkodliwych dla zdrowia ludzi.

37 W niniejszym przypadku z postanowienia odsyłającego wynika z jednej strony, że dokumenty towarzyszące będące przedmiotem sprawy w postępowaniu głównym wskazują w rubryce 2 nie spółkę, dla której przemieszczane odpady, będące przedmiotem sprawy w postępowaniu głównym były przeznaczone, mianowicie Hamburger, z siedzibą w Dunaújváros, ale inną spółkę z siedzibą w innym państwie członkowskim, mianowicie Hamburger Recycling Group z siedzibą w Wiener Neudorf. Z drugiej strony w rubryce 7 jednego z dokumentów towarzyszących ta ostatnia spółka była wymieniona jako instalacja odzysku, a ponadto nie znajdowała się ona w państwie przeznaczenia wskazanym w rubryce 11 tego dokumentu, mianowicie na Węgrzech.

38 Biorąc pod uwagę te błędy i nieścisłości, jest oczywiste, że dokumenty towarzyszące będące przedmiotem sprawy w postępowaniu głównym, nie pozwalają same w sobie na zapewnienie monitorowania przemieszczania odpadów, których ta sprawa dotyczy. Tym samym wymienione wyżej przemieszczanie odpadów należy uznać za nielegalne w rozumieniu art. 2 pkt 35 lit. g) pkt (iii) rozporządzenia nr 1013/2006.

39 W konsekwencji należy uznać, że przemieszczanie odpadów takich jak ujęte w załączniku III do rozporządzenia nr 1013/2006, przeznaczonych do odzysku należy uznać za nielegalne w rozumieniu art. 2 pkt 35 lit. g) pkt (iii) tego rozporządzenia, gdy dokument towarzyszący zawiera błędne lub niespójne informacje, takie jak informacje zawarte w dokumentach towarzyszących będących przedmiotem sprawy w postępowaniu głównym dotyczące importera/odbiorcy, instalacji odzysku i państw zainteresowanych.

40 Wniosku tego nie podważa okoliczność, że informacje wymagane w dokumencie towarzyszącym, są poprawnie powtórzone w innych dokumentach udostępnionych właściwym organom. Podobnie nie ma znaczenia w tym zakresie brak elementu intencjonalności oraz brak wszczęcia postępowania przewidzianego w art. 24 tego rozporządzenia.

41 Należny bowiem wskazać, że art. 2 pkt 35 lit. g) pkt (iii) rozporządzenia nr 1013/2006 nie wspomina żadnego z tych trzech elementów.

42 W szczególności, odnosząc się, po pierwsze do tego, że inne dokumenty zawierają dokładne informacje wymagane w dokumencie towarzyszącym, należy zauważyć, że dokument towarzyszący winien wskazywać szczegółowe informacje dotyczące przemieszczania odpadów w taki sposób, by umożliwić osiągnięcie celów nadzoru i kontroli przewidzianych tym rozporządzeniem. Dokument taki został ustanowiony w takiej postaci przez przepisy szczególne i zmierza do realizacji celów właściwych przepisom w dziedzinie przemieszczania odpadów, podczas gdy inne dokumenty takie jak międzynarodowy list przewozowy czy faktura handlowa nie mają takiego celu.

43 Poza tym z art. 2 pkt 35 lit. g) pkt (iii) rozporządzenia nr 1013/2006 wynika, że szczególne sposoby przemieszczania odpadów, których przepis ten dotyczy, winny być określone szczegółowo w dokumencie towarzyszącym, a nie gdzie indziej. Obowiązek ten ma ułatwić monitorowanie przemieszczania odpadów, zgodnie z art. 18 ust. 1 lit. a) niniejszego rozporządzenia i zapewnić skuteczną kontrolę, pozwalając bezzwłocznie ocenić potrzebę przeprowadzenia bezpośredniej kontroli danych odpadów. Skuteczność kontroli odpadów podczas ich przemieszczania lub na etapie dostarczenia do miejsca przeznaczenia jest wzmocniona faktem, że organy państwa tranzytu lub przeznaczenia mają na podstawie dokumentu towarzyszącego natychmiastową znajomość wymaganych danych, bez konieczności przeprowadzania kontroli – długotrwałych i kosztownych, skoro zakładających zatrzymanie danego ładunku.

44 Co się tyczy, po drugie, wątpliwości, czy należy wziąć pod uwagę zamiar wprowadzenia w błąd właściwych organów w celu ustalenia, czy przemieszczanie odpadów jest nielegalne w rozumieniu art. 2 pkt 35 lit. g) pkt (iii) rozporządzenia nr 1013/2006, należy podkreślić, że brzmienie tego przepisu nie przewiduje, że błędy lub nieścisłości w danych, które zostaną określone w dokumencie towarzyszącym zawartym w załączniku VII do tego rozporządzenia, muszą być następstwem czynu o znamionach oszustwa.

45 Ponadto, bez względu na to, czy błąd został popełniony umyślnie, czy nie, kiedy skutkuje nieścisłością danych, zmusza organy kontrolne danego państwa członkowskiego do przeprowadzenia w jego następstwie kontroli, uniemożliwiając w ten sposób bezpośrednią kontrolę przemieszczania wyłącznie na podstawie załącznika VII do rozporządzenia nr 1013/2006 – z tym skutkiem, że te dwa rodzaje błędów powinny być traktowane, przynajmniej do czasu kwalifikacji naruszenia, w ten sam sposób.

46 Jeśli chodzi po trzecie, o brak wszczęcia postępowania przewidzianego w art. 24 rozporządzenia nr 1013/2006, należy zauważyć, że ani ten artykuł, ani żaden inny przepis tego rozporządzenia nie ustanawia związku pomiędzy tym postępowaniem a definicją nielegalnego przemieszczania odpadów. Przeciwnie, ponieważ artykuł ten dotyczy zgodnie ze swym brzmieniem, wyłącznie odpadów będących przedmiotem nielegalnego przemieszczania, brak wszczęcia postępowania przewidzianego tym przepisem nie może mieć wpływu na kwalifikację danego przemieszczania odpadów jako nielegalne przemieszczanie w rozumieniu art. 2 pkt 35 tego rozporządzenia.

47 Mając na względzie powyższe rozważania, należy na pytanie pierwsze oraz na pytania od trzeciego do piątego udzielić odpowiedzi, że wykładni art. 2 pkt 35 lit. g) pkt (iii) rozporządzenia nr 1013/2006 należy dokonywać w taki sposób, że przemieszczanie odpadów – takich jak wymienione w załączniku III do tego rozporządzenia, przeznaczonych do odzysku – należy uznać za nielegalne w rozumieniu tego przepisu, w przypadku gdy dokument towarzyszący dotyczący tego przemieszczania zawiera błędne lub niespójne informacje odnoszące się do importera/odbiorcy,

instalacji odzysku i państw zainteresowanych niezależnie od prawidłowego oznaczenia tych informacji w innych dokumentach udostępnionych właściwym organom, zamiaru wprowadzenia tych organów w błąd oraz wszczęcia przez wspomniane organy postępowania przewidzianego w art. 24 tego rozporządzenia.

W przedmiocie pytania drugiego

48 W pytaniu drugim sąd odsyłający zmierza zasadniczo do ustalenia, czy wykładni art. 50 ust. 1 rozporządzenia nr 1013/2006, na mocy którego sankcje stosowane przez państwa członkowskie w przypadku naruszenia przepisów tego rozporządzenia winny w szczególności być proporcjonalne, należy dokonywać w taki sposób, że sprzeczne z nim jest ustawodawstwo krajowe, takie jak znajdujące zastosowanie w sporze przed sądem krajowym, które przewiduje, w przypadku gdy dokument towarzyszący zawiera informacje błędne lub niespójne, nałożenie grzywny, której kwota podstawowa odpowiada kwocie grzywny stosowanej w przypadku naruszenia obowiązku wypełnienia tego dokumentu.

49 Należy zaznaczyć w tym względzie, że art. 50 ust. 1 rozporządzenia nr 1013/2006 zobowiązuje państwa członkowskie do ustanowienia „przepis[ów] przewidując[ych] sankcje za naruszanie przepisów [tego] rozporządzenia […]" i precyzuje, że „[u]stanowione sankcje muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające". Pozostaje stwierdzić, że wspomniane rozporządzenie nie zawiera bardziej precyzyjnych przepisów dotyczących ustanawiania tych sankcji na szczeblu krajowym i nie określa w szczególności żadnego wyraźnego kryterium oceny proporcjonalnego charakteru tych sankcji.

50 Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem Trybunału w braku harmonizacji przepisów Unii Europejskiej w dziedzinie sankcji z tytułu niedochowania warunków przewidzianych w ramach systemu wprowadzonego przez te przepisy, państwa członkowskie mają kompetencję do dokonania wyboru sankcji, które uznają za odpowiednie. Kompetencje te muszą jednak być wykonywane z poszanowaniem prawa Unii i jego ogólnych zasad, a w konsekwencji również z poszanowaniem zasady proporcjonalności (wyrok z dnia 9 lutego 2012 r., Urbán, C-210/10, EU:C:2012:64, pkt 23 i przytoczone tam orzecznictwo).

51 Należy przypomnieć w tym względzie, że dla dokonania oceny, czy dana sankcja jest zgodna z zasadą proporcjonalności, trzeba uwzględnić w szczególności charakter i wagę naruszenia, którego ukaraniu służy ta sankcja, oraz sposób ustalania jej kwoty (wyrok z dnia 20 czerwca 2013 r., Rodopi-M 91, C-259/12, EU:C:2013:414, pkt 38 i przytoczone tam orzecznictwo). Państwa członkowskie są więc zobowiązane do przestrzegania zasady proporcjonalności również w zakresie oceny okoliczności, które mogą być brane pod uwagę przy ustalaniu grzywny (wyrok z dnia 9 lutego 2012 r., Urbán, C-210/10, EU:C:2012:64, pkt 54).

52 W ostateczności to jednak sąd krajowy winien ocenić, biorąc pod uwagę wszystkie okoliczności faktyczne i prawne charakteryzujące rozpatrywaną przez niego sprawę, czy kwota grzywny nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia celów wskazanych w omawianym ustawodawstwie. Konkretne stosowanie zasady proporcjonalności należy bowiem do sądu krajowego, który powinien zbadać zgodność środków krajowych z prawem Unii, zaś Trybunał jest właściwy tylko do przedstawienia temu sądowi wszelkich wskazówek w zakresie wykładni prawa Unii, które mogą umożliwić mu dokonanie oceny tej zgodności (zob. podobnie wyrok z dnia 29 lipca 2010 r., Profaktor Kulesza, Frankowski, Jóźwiak, Orłowski, C-188/09, EU:C:2010:454, pkt 30 i przytoczone tam orzecznictwo).

53 Jeśli chodzi o sankcje za naruszenie przepisów rozporządzenia nr 1013/2006, które zmierza do zapewnienia wysokiego poziomu ochrony środowiska i zdrowia ludzi, Trybunał orzekł w wyroku z dnia 26 listopada 2015 r., Total Waste Recycling (C-487/14, EU:C:2015:780, pkt 55), że to sąd

krajowy w ramach kontroli proporcjonalności takiej sankcji zobowiązany jest w szczególności wziąć pod uwagę ryzyko, jakie stwarza naruszenie przepisów w dziedzinie ochrony środowiska i zdrowia ludzi.

54 W konkretnym przypadku informacje błędne lub niespójne zawarte w dokumencie towarzyszącym, którego dotyczy sprawa w postępowaniu głównym, jak wynika z pkt 38 niniejszego wyroku, stanowią naruszenie przepisów rozporządzenia nr 1013/2006. Tego rodzaju naruszenie może co do zasady być poddane sankcji równoważnej z sankcją przewidzianą za naruszenie obowiązku wypełnienia tego dokumentu.

55 Niemniej jednak zgodnie z utrwalonym orzecznictwem nałożenie grzywny za przemieszczanie odpadów, w odniesieniu do których dokument towarzyszący zawiera informacje błędne lub niespójne, której kwota podstawowa jest równa kwocie grzywny stosowanej w przypadku naruszenia obowiązku wypełnienia tego dokumentu będzie uznana za proporcjonalną, jeżeli okoliczności charakteryzujące popełnione naruszenie, pozwalają stwierdzić, że chodzi o naruszenie o równej wadze, jeśli chodzi o ryzyko, jakie stwarza dla ochrony środowiska i zdrowia ludzi, czego ocena należy do sądu odsyłającego (zob. podobnie wyrok z dnia 26 listopada 2015 r., Total Waste Recycling, C-487/14, EU:C:2015:780, pkt 54, 56).

56 Mając na względzie powyższe rozważania, należy na pytanie drugie udzielić odpowiedzi, że wykładni art. 50 ust. 1 rozporządzenia nr 1013/2006, na mocy którego sankcje stosowane przez państwa członkowskie w przypadku naruszenia przepisów tego rozporządzenia winny być w szczególności proporcjonalne, należy dokonywać w taki sposób, że przemieszczanie odpadów, którego dokument towarzyszący zawiera informacje błędne lub niespójne, może co do zasady być ukarane grzywną, której kwota jest równa kwocie grzywny stosowanej w przypadku naruszenia obowiązku wypełnienia tego dokumentu. Sąd odsyłający w ramach kontroli proporcjonalności takiej sankcji jest zobowiązany w szczególności wziąć pod uwagę ryzyko, jakie stwarza naruszenie przepisów w dziedzinie ochrony środowiska i zdrowia ludzi.

W przedmiocie pytań szóstego i siódmego

57 W pytaniach szóstym i siódmym, które należy rozpatrzyć łącznie, sąd odsyłający zmierza zasadniczo do ustalenia, jak należy dokonywać wykładni pojęcia „osoby podlegającej jurysdykcji państwa wysyłki" zawartego w art. 18 ust. 1 lit. a) rozporządzenia nr 1013/2006, jak również sformułowania „podlegać jurysdykcji państwa przeznaczenia" figurującego w pkt 15 do załącznika IC do tego rozporządzenia.

58 W tym względzie należy przypomnieć, że w świetle utrwalonego orzecznictwa Trybunału procedura przewidziana w art. 267 TFUE jest instrumentem współpracy między Trybunałem i sądami krajowymi, dzięki któremu Trybunał dostarcza sądom krajowym elementów wykładni prawa Unii, które są im niezbędne dla rozstrzygania toczących się przed nimi sporów (wyroki: z dnia 13 marca 2014 r., FIRIN, C-107/13, EU:C:2014:151, pkt 29; z dnia 6 października 2015 r., Capoda Import-Export, C-354/14, EU:C:2015:658, pkt 23).

59 W ramach tej współpracy pytania dotyczące wykładni prawa Unii korzystają z domniemania istotnego znaczenia dla sprawy. W takich okolicznościach odmowa wydania przez Trybunał orzeczenia w trybie prejudycjalnym, o które wnioskował sąd krajowy, jest możliwa tylko wtedy, gdy jest oczywiste, że wykładnia prawa Unii, o którą wnioskowano, nie ma żadnego związku ze stanem faktycznym lub przedmiotem sporu rozpatrywanego w postępowaniu głównym, a także gdy problem jest natury hipotetycznej bądź gdy Trybunał nie dysponuje informacjami w zakresie stanu faktycznego lub prawnego niezbędnymi do udzielenia przydatnej odpowiedzi na pytania, które zostały mu postawione (wyroki: z dnia 13 marca 2014 r., FIRIN, C-107/13, EU:C:2014:151, pkt 30; Banco Privado Português i Massa Insolvente do Banco Privado Português, C-667/13, EU:C:2015:151, pkt 36).

60 W niniejszym przypadku należy stwierdzić, że we wniosku o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym sąd odsyłający nie wskazuje, w jaki sposób odpowiedzi na pytanie szóste i siódme są konieczne dla rozstrzygnięcia sporu w postępowaniu głównym i nie dostarcza informacji niezbędnych, aby na pytania te udzielić użytecznej odpowiedzi.

61 W związku z tym również pytania prejudycjalne szóste i siódme należy uznać za niedopuszczalne.

W przedmiocie kosztów

62 Dla stron w postępowaniu głównym niniejsze postępowanie ma charakter incydentalny, dotyczy bowiem kwestii podniesionej przed sądem odsyłającym, do niego zatem należy rozstrzygnięcie o kosztach. Koszty poniesione w związku z przedstawieniem uwag Trybunałowi, inne niż koszty stron w postępowaniu głównym, nie podlegają zwrotowi.

Z powyższych względów Trybunał (czwarta izba) orzeka, co następuje:

1) **Wykładni art. 2 pkt 35 lit. g) pkt (iii) rozporządzenia (WE) nr 1013/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 czerwca 2006 r. w sprawie przemieszczania odpadów, zmienionego rozporządzeniem Komisji (UE) nr 255/2013 z dnia 20 marca 2013 r., należy dokonywać w taki sposób, że przemieszczanie odpadów – takich jak wymienione w załączniku III do tego rozporządzenia, przeznaczonych do odzysku – należy uznać za nielegalne w rozumieniu tego przepisu, w przypadku gdy dokument, o którym mowa w załączniku VII do tego rozporządzenia dotyczący tego przemieszczania zawiera błędne lub niespójne informacje odnoszące się do importera/odbiorcy, instalacji odzysku i państw zainteresowanych niezależnie od prawidłowego oznaczenia tych informacji w innych dokumentach udostępnionych właściwym organom, zamiaru wprowadzenia tych organów w błąd oraz wszczęcia przez wspomniane organy postępowania przewidzianego w art. 24 tego rozporządzenia.**

2) **Wykładni art. 50 ust. 1 rozporządzenia nr 1013/2006, zmienionego rozporządzeniem nr 255/2013, na mocy którego sankcje stosowane przez państwa członkowskie w przypadku naruszenia przepisów tego rozporządzenia winny być proporcjonalne, należy dokonywać w taki sposób, że przemieszczanie odpadów, dla którego dokument, o którym mowa w załączniku VII do owego rozporządzenia zawiera informacje błędne lub niespójne, może co do zasady być ukarane grzywną, której kwota jest równa kwocie grzywny stosowanej w przypadku naruszenia obowiązku wypełnienia tego dokumentu. Sąd krajowy w ramach kontroli proporcjonalności takiej sankcji jest zobowiązany w szczególności wziąć pod uwagę ryzyko, jakie stwarza naruszenie przepisów w dziedzinie ochrony środowiska i zdrowia ludzi.**

Podpisy